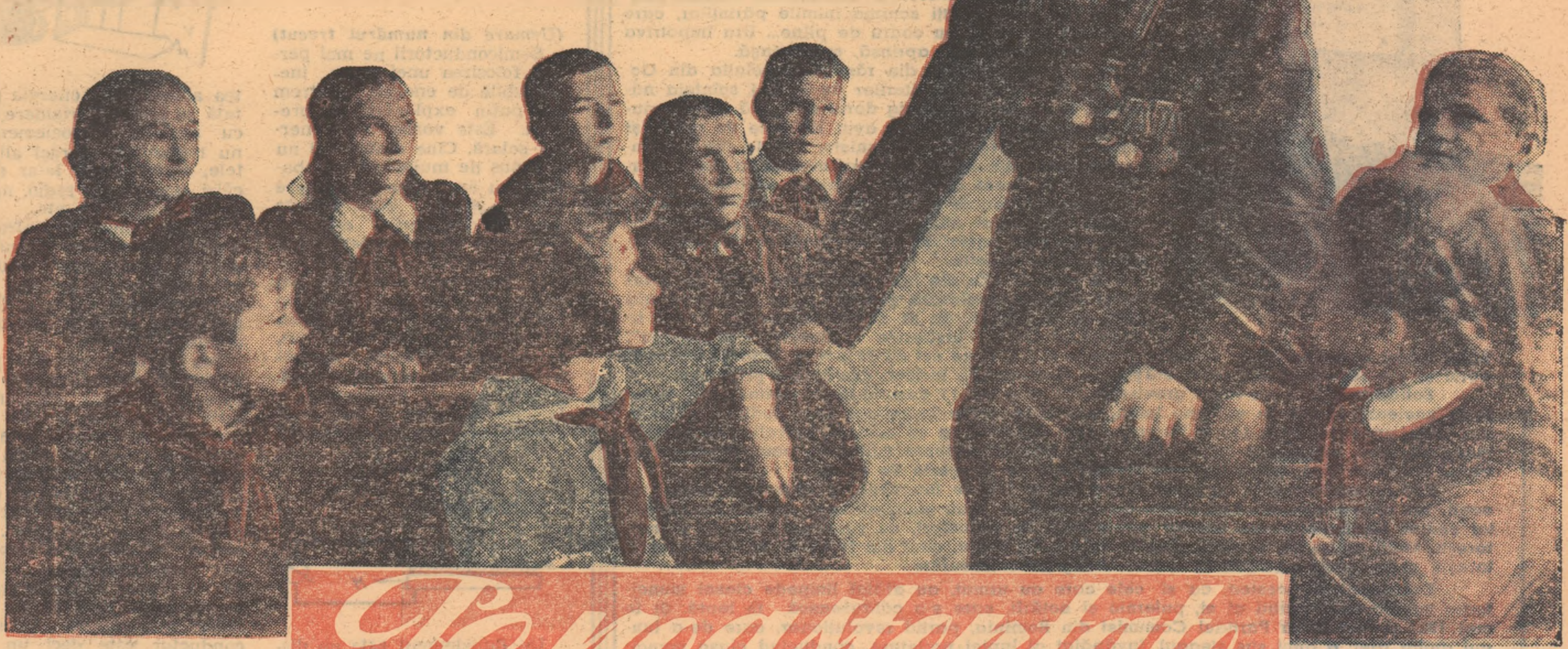
Proletari din toate țările, uniți-vă!
... la lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 100 (452) miercuri 14 decemb. 1955 ⋆ 4 pag. 15 bani

Pe neașteptate

Vestea le fusese adusă de Cîmpeanu Dragoş care năvăli pe scări strigînd: Haidu Iuliu! Vine la noi în şcoală!

— Poate că nu-i el? se îndoise careva.

Dar Boldijar Ana dintr-a V-a al cărui tată este miner îl recunoscu îndată şi confirmă vestea ţipînd din curte:

„Vine Haidu Iuliu!"

Atunci toată gloata năvăli pe scări şi cînd pionierii ajunseră în curte, Haidu tocmai intra pe poarta şcolii.

Deşi fruntaşul miner era un bun şi vechi prieten al şcolii, totuşi copiii se fîstîciră. Vezi bine, altădată cînd venea, şcoala era plină, iar ei se amestecau în mulţime De astă dată însă erau numai cîţiva, faţă în faţă cu el

Dar Haidu, omul acela înalt şi voinic, plin de viaţă, are un fel de a se purta atît de firesc, încît sfiala pieri pe dată şi minerul află numaidecît că pionierii se adunaseră anume să discute despre învăţătură... Iar pionierii îl poftiră la adunarea lor.

Astfel a început discuţia pe care pionierii şcolii din Petrila au povestit-o chiar a doua zi tuturor şi pe care n-or s-o uite multă vreme.

La început tov. Haidu nu s-a amestecat în discuţie. Asculta cu atenţie ce se vorbea despre fruntaşii la învăţătură din şcoală şi cîteodată un zîmbet îi lumina faţa. Dar cum în unitatea de pionieri pe lîngă bucurii sînt şi necazuri s-a vorbit şi despre codaşi, despre indisciplinaţi despre cei care într-un cuvînt trag unitatea înapoi! Neplăcut subiect! Ba chiar unii erau foarte descurajaţi. „Nu-i nimic de făcut cu ei" se plîngeau. Se pare însă că tov. Haidu tocmai acestor descurajaţi s-a adresat atunci cînd a început să vorbească.

— Cîţi mineri să fi pregătit eu? — se prefăcu a nu-şi aduce aminte Haidu? Vreo cincizeci cred. Printre ei sînt acum mulţi fruntaşi. De Mihai Ştefan aţi auzit? Lucrează în contul anului 1960. Dar de Barta Francisc, de Kibedi Adalbert?

Trebuie multă răbdare să înveţi tu însuţi dar şi mai multă răbdare şi voinţă trebuie ca să ajuţi pe altul. Eu sînt mîndru acum de foştii mei învăţăcei... Ştiţi cu ce am început? Cu disciplina. E primul lucru care se cere. Cred că voi tot cu disciplina trebuie să începeţi. Nu îngăduiţi nimănui să rămînă în urmă. Dacă e leneş, să-l mustraţi, dacă nu ştie să-i arătaţi, dacă nu vrea să-l obligaţi. Aşa a fost la noi şi munca noastră a dat roade

Haidu Iuliu le mai vorbi mult despre munca în mină, le povesti cum întîmpină minerii cel de al doilea Congres al partidului. Din vorbele lui izvorau mîndria de a fi miner şi dragostea neţărmurită pentru partid

Fără îndoială că neaşteptata întîlnire a pionierilor din Petrila cu Haidu Iuliu Erou al Muncii Socialiste le-a adus nepreţuite învăţăminte şi vor şti de acum încolo ce-au de făcut.

...La despărţire (fiindcă la pionieri aşa este obiceiul atunci cînd au oaspeţi), ei au dăruit tovarăşului Haidu cîteva obiecte lucrate de ei: un ascensor în miniatură, un vagonet, iar pentru fetiţa lui, Elisabeta, un vaporaş.

Irimie STRAUT

Cartea mea

Cartea mea de geografie
Are filele curate.
De la şcoală am primit-o,
Odată cu celelalte.

Bună prietenă-mi este.
Cînd citesc din ea, colind
Dealuri, munţi cu-nalte creste,
Ape repezi de argint.

Profesor de geografie
Vreau să fiu cînd am să cresc.
Invăţînd cu sîrguinţă,
Am să fiu ce îmi doresc.

Voi păstra curată cartea-mi
(Şi vouă la fel vă cer).
Vreau să dovedesc prin asta
Că-s un vrednic pionier.

Gheorghe Isp. PAUN
comuna Smirdioasa,
raionul Zimnicea,
regiunea Bucureşti

Din şcolile noastre

Expoziţia de caiete

Camera pionierilor din şcoala noastră e des vizitată, nu numai de noi, dar şi de părinţii şi profesorii noştri. Aici se află expoziţia celor mai frumoase caiete, desene şi lucrări executate de pionieri.

La colţul ştiinţelor naturii, vizitatorii pot admira frumoasa planşă cu cereale executată de pionierul Poleac Gheorghe din clasa a IV-a A, sau cea cu bumbacul, a lui Gabriel Cristescu.

Caietele de geografie ale lui Minciunescu Mircea, Neglici Sergiu, Ionescu Decebal, Horsa Alexandru şi alţii, care sînt expuse la colţul geografic, sînt nespus de îngrijite. La fel de mult atrag privirea celor care ne vizitează expoziţia, şi caietele de limba rusă, limba romînă, maculatoarele cu notiţe.

Pentru expoziţia ce o vom organiza la sfîrşitul pătrarului II, fiecare elev din şcoala noastră doreşte ca şi caietele lui să ocupe un loc de cinste acolo

Eusebiu ŞTEFANESCU
cl. a V a A
Şcoala de 7 ani nr. 1 băieţi
Cîmpulung Muscel

Şi voi faceţi la fel?

Vreau să cunosc bine materia de anul acesta şi să obţin numai rezultate bune. De aceea în primul rînd îmi respect programul zilei cu stricteţe. Iată de pildă cum învăţ eu la istorie. Mai întîi citesc lecţia cu voce tare, apoi îmi scot pe maculator ideile principale. După aceea, ajutîndu-mă de caiet şi carte, încep să povestesc. Dacă se întîmplă să întîlnesc vreun nume greu, pe care nu-l pot reţine uşor, scriu acest cuvînt pe maculator de mai multe ori. La urmă, mai citesc odată toată lecţia din carte.

Tot timpul cît învăţ stau cu harta deschisă şi urmăresc îndeaproape drumul luptelor, oraşelor şi localităţilor mai însemnate.

Silvia Bochiş
cls. a VI-a
Şcoala medie mixtă-Tîrnăveni
reg. Stalin

Dragă redacţie

Aş vrea să-ţi povestesc despre felul cum învăţ eu. Trebuie să-ţi spun mai întîi că dintre toate materiile îmi place mai mult limba romînă. Nu ştiu cum s-a întîmplat însă că o dată nu prea mi-am învăţat bine lecţia, iar a doua zi am fost ascultată şi am primit nota 3. Am fost tare necăjită-! Am pus apoi serios mîna pe carte şi nu mi-a rămas nici o lecţie neînvăţată. După cîtva timp, m-a ascultat din nou şi nu mi-a mai fost ruşine cu nota pe care am primit-o.

Să nu crezi însă că învăţ numai la limba romînă şi pe celelalte le neglijez. Vreau să înţeleg bine tot ce-i cuprins în cărţile de şcoală şi să am note bune.

Constanţa HOROBEANU
cl. a VI-a
comuna Domneşti, reg. Piteşti

13 DECEMBRIE 1918

Sînt multe pagini de sînge în istoria luptei celor asupriți. Una dintre ele a fost scrisă în Piața Teatrului Național din București, într-o zi mohorîtă, de decembrie, a anului 1918. Pe locul acela, un monument simplu de piatră stă azi de strajă amintirii celor ce-au pierit cerînd o viață mai omenească. Piatra din Piața Teatrului e o mărturie despre viforul unor vremi duse pentru totdeauna.

...Primul război mondial, lăsînd în urmă-i ruine și jale, întețise crunt sărăcia și suferințele muncitorimii. Cei care cîrmuiau țara, în cap cu regele, căutau să arunce pe spinarea oamenilor simpli urmările grele ale marelui măcel. In mahalalele sărace, plînsul pruncilor flămînzi și înghețați scurma inimile părinților, care n-aveau de unde să le aducă un codru de pîine... Ura împotriva asupritorilor clocotea mereu mai aprinsă, mai uriașă.

Marea izbîndă a proletariatului din răsărit, Revoluția din Octombrie, aprinsese în inimile muncitorilor de la noi scînteia nădejdii, le făcuse mai aprig dorul de luptă, de libertate. In anul acela, 1918, au avut loc sute de greve și demonstrații. Grupurile comuniste, create sub influența revoluției din Rusia, chemau masele la luptă pentru ziua de lucru de 8 ore, mărirea salariului, reforma agrară, libertate de organizare în sindicate. Lupta pentru drepturi se împletea cu acțiunile de zădărnicire a mîrșavei agresiuni ce se pregătea împotriva tînărului stat sovietic.

In primele zile ale lunii decembrie, 6.000 de muncitori ceferiști declarară grevă. Li se alăturară alți 5000 de muncitori, de la Regie. Izbucnește greva tipografilor de la atelierele „Minerva" și „Sfetea". Valul luptei cuprinde și pe muncitorii de la P.T.T. și pe cei de la petrol. Masele țărănești opun și ele rezistență ordinelor stăpînirii. Guvernanții, furioși, dezlănțuie prigoana.

Solidarizîndu-se cu lupta greviștilor, în ziua de 13 decembrie muncitorii din București încetează lucrul. In coloane lungi, nesfîrșite, ei se îndreaptă spre sediul sindicatelor, unde urma să aibă loc o întrunire. Dar deodată, la un semnal, mitralierele călăilor încep să latre, acoperind cu clănțănitul lor sinistru cadența miilor de pași. Rîndurile se frîng. Trupurile cad, zvîrcolindu-se. Caldarîmul se înroșește de sînge.

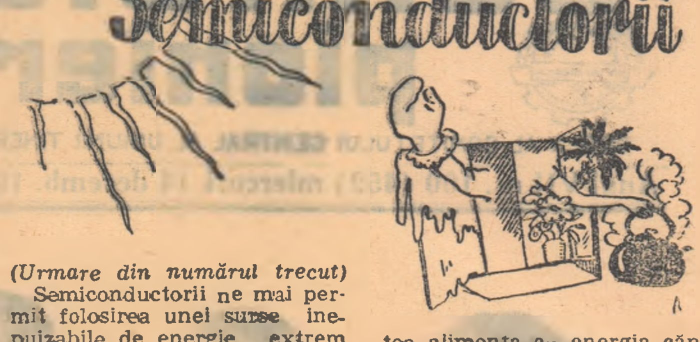
Sub plumbii ucigași, au pierit atunci peste 100 de muncitori, printre care femei și copii, iar cîteva sute au fost răniți. Guvernanții nu s-au mulțumit însă cu atît. Au devastat sediul sindicatelor, au arestat peste 2000 de muncitori, au suspendat ziarele muncitorești. Mulți dintre cei arestați, printre care I. C. Frimu, unul din fruntașii mișcării muncitorești, și-au găsit moartea în urma schingiuirilor îndurate.

Evenimentele acestea, ca și cele care au urmat, au arătat limpede clasei muncitoare nevoia unui partid al ei, puternic și hotărît, care s-o călăuzească în luptă. Și în mai 1921 a luat ființă Partidul Comunist din Romînia, partid revoluționar, care de-a lungul anilor grei, a ținut sus steagul înfăpăiat al luptei proletare, conducînd clasa muncitoare, poporul asuprit, la victoria împotriva exploatării.

S-au scurs 37 de ani de la sîngerosul masacru din Piața Teatrului. Poporul nostru muncitor cinstește amintirea celor căzuți atunci, muncind cu avînt sub steagul partidului, pentru făurirea minunatului viitor socialist.

conf. univ. M. Nachman

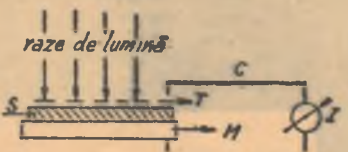
Semiconductorii

(Urmare din numărul trecut)

Semiconductorii ne mai permit folosirea unei surse inepuizabile de energie, extrem de puțin exploatată în prezent. Este vorba de energia solară. Cine dintre noi nu și-a pus de multe ori întrebarea: nu am putea folosi oare energia solară care încinge vara acoperișurile caselor? Dar toată energia solară irosită în zadar în pustiuri?

Ei bine, aceste dorințe pot deveni realitate; prin folosirea fotoelementelor cu semiconductori (în special cu siliciu), se poate transforma aproximativ 10% din energia solară, primită direct, în energie electrică. Ce este și cum este confecționat un fotoelement?

Un fotoelement este un dispozitiv cu ajutorul căruia lumina este transformată în curent electric. Pentru aceasta se depune pe o placă metalică (M) un strat subțire de siliciu (S). Peste siliciu se depune un strat metalic (T), foarte subțire, care lasă să treacă lumina. Cînd pe placa de siliciu (S) cade lumina de la soare (stratul metalic fiind transparent lasă lumina să treacă) razele de lumină reușesc să smulgă electronii din stratul de siliciu, iar acești electroni, deplasîndu-se prin circuitul (C) produc un curent electric pe care-l putem măsura cu instrumentul de măsură (I). Prin urmare, sub acțiunea luminii la naștere în fotoelement un curent electric. In felul acesta se realizează transformarea energiei solare în energie electrică. Un calcul aproximativ arată că se poate alimenta energia culeasă de o baterie de fotoelemente cu o suprafață totală de 1 m² un bec de 60 wați. Dacă acoperișurile caselor ar fi tapisate cu astfel de fotoelemente, s-ar putea acoperi nevoile de energie electrică ale locatarilor casei. S-ar putea alimenta cu energia căpătată de la soare frigidere, care cu ajutorul fotoelementelor nu numai că ar răci alimentele, ci la nevoie le-ar și încălzi, aparate de radio, mașini de gătit electrice etc...

Ba mai mult, se întrevede azi posibilitatea de a acumula energia solară din timpul zilei, pentru a o folosi apoi noaptea. Vom reuși astfel să prelungim și în timpul nopții acțiunea soarelui.

Am vorbit acum de perspectivele energetice noi pe care ni le oferă semiconductorii. Există însă și alte numeroase aplicații ale semiconductorilor. Așa de pildă, medicii îi folosesc ca pe niște „detectivi", cu ajutorul cărora descoperă regiunile din organism atinse de cancer. Aceasta se datorește faptului că conductibilitatea electrică a unui semiconductor crește mult o dată cu mărirea temperaturii. Un semiconductor este deci un termometru extrem de sensibil, la care temperatura se deduce măsurînd valoarea conductibilității sale electrice. S-au construit astfel de termometre, de dimensiuni foarte reduse (cam de mărimea unui ac), cu ajutorul cărora se poate determina temperatura unei regiuni din organism, cu o precizie de o sutime de grad. Ori, medicii au constatat că regiunile bolnave ale organismului, ca de exemplu cele atinse de cancer, au temperatură mai ridicată ca cele sănătoase. Măsurînd deci temperatura diferitelor porțiuni ale organismului, se poate localiza cu precizie regiunea bolnavă, care trebuie supusă tratamentului.

Acestea sînt doar cîteva aplicații ale semiconductorilor. Posibilitățile pe care ni le oferă aceste substanțe au început să fie exploatate abia de curînd. Prin noi și noi eforturi însă, oamenii de știință vor reuși să folosească din ce în ce mai mult aceste minunate substanțe și să le pună în slujba omului.

(Sfîrșit)

Bunicuța le-a mulțumit

Era o zi tîrzie de octombrie. Zora Milencovici, bunica Venei, venise la școală pentru prima dată în anul acesta. Nu, nu se întîmplase nimic cu Vena. Ea era o fată silitoare, nu avea decît note de cinci, și doar pe ici pe colo, cîte un 4. In acea zi, bunica venise la școală s-o roage ceva pe dirigintă. Ar fi așteptat pînă cînd clinchetul clopoțelului ar fi anunțat iarăși pauză, însă era tare grăbită. Deschise încet de tot ușa clasei a VII-a și intră. Se apropie de profesoară și-i spuse păsul pe șoptite.

Preocupați cu lucrarea de control, copiii nici nu observară prezența Zorei Milencovici decît în momentul cînd auziră vocile scăzute de la catedră.

— Dacă așa stau lucrurile, apoi poate să lipsească mîine. Sigur, cu Vena veți termina mai repede de cules porumbul, spuse profesoara.

— N-aș fi vrut s-o iau. Știu că pierde din lecții... dar n-am încotro. Singură nu pot. Și numai ea îmi este ajutor.

Cei din primele bănci pricepură îndată despre ce era vorba. Ultimele cuvinte le auziseră clar de tot.

In recreație, copiii se strînseră în jurul Milenei Stanimirovici.

— Tu ai fost mai atentă... spune-ne ce-a vorbit bunica Venei cu diriginta noastră?

— Vena trebuie să lipsească mîine de la

școală. E nevoită să meargă să culeagă porumbul cu bunica ei.

— Cum, să lipsească tocmai acum de la școală? Nu, nu se poate. Mîine avem doar lucrare de control la matematică... Trebuie s-o ajutăm!

Discuția pornită se curmă aici. In clasă intrase profesorul.

★

Vena și Zora Milencovici, ajunse la marginea porumbiștei, priveau mirate grămada mare de știuleți, din marginea ei. In jurul lor, nici țipenie de om.

— Ce-o mai fi și asta, Vena? Cine să ne fi cules porumbul? întrebă bunica îngrijorată.

Dar printre cocenii de porumb începură să apară una cîte una... pionierele.

— Noi, bunicuțo, noi... prietenele Venei. Mai avem puțin și gata.... Dumneata du-te acasă, n-ai nici o grijă, o să aducem noi porumbul, spuse Milena.

Vena stătea înmărmurită. Zorei Milencovici nu-i venea să creadă ceea ce-i vedeau ochii.

— Dumneata, bunicuțo, ai atîtea griji pe cap, iar noi toți, uite, aproape am dat gata porumbul. Mai bine mergi acasă de pregătește podul. Te rugăm frumos!

Zora Milencovici n-avu încotro. Trecu puțin prin porumb, se uită atentă cum e cules, apoi, bucuroasă o porni spre casă...

★

Căruța încărcată cu știuleți de porumb de-abia se urni din arătură. Vena se urcă lîngă Bogdan, care mîna caii. Lîngă ea stătea Milena. Detașamentul mergea în urma căruței. Acasă, fetele au cărat porumbul în pod. In jurul Zorei Milencovici se adunară toate vecinele.

— Uite cîte ajutoare ai, îi spuseră ele.

— Vena are multe prietene, rosti bătrîna și vocea parcă îi tremura.

Apoi tăcu și se aplecă să culeagă cîteva foi de porumb căzute în ogradă, de parcă ele ar fi încurcat drumul. Doară nu erau s-o vadă copiii lăcrămînd la bătrînețe.

Popa RADU

Belobreșca, Timișoara, oct. 1955.

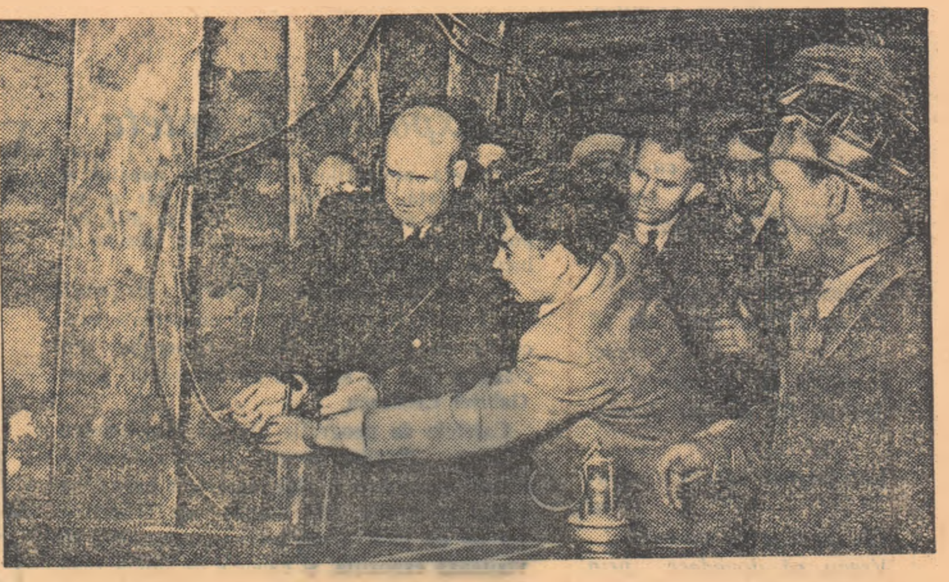
LA BICAZ

Glasurile tinerești umpleau văzduhul de veselie. In ziua aceea șantierul hidrocentralei V. I. Lenin avea să-și primească brigadierii ei. La cererea C.C. U.T.M., partidul și guvernul au declarat „Șantier Național al Tineretului", hidrocentrala de la Bicaz.

Și iată că acum s-au întîlnit aici tinerii care au lucrat la Cerna-Jiu cu brigadierii celuilalt șantier al tineretului Ozana-Cracău. Felicitările, stringerile de mînă, nu mai conteneau.

Mîndria, bucuria lor este explicabilă. In cinstea Congresului partidului ei au dat în folosință cele două linii de cale ferată.

Curiozitatea de a cunoaște noul șantier nu le dă pace, nici astîmpăr.

Tov. Chivu Stoica președintele Consiliului de Miniștri, declanșează ultima explozie, prin care tunelul va fi străpuns.

Noii sosiți află repede că cetatea luminii va avea un uriaș lac de acumulare stăvilit de un baraj puternic. Inaintea lor se întinde întreaga priveliște a șantierului cu instalațiile lui puternice, betoniere, macarale, excavatoare.

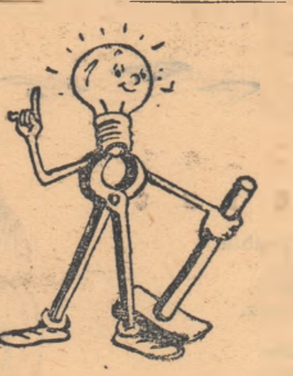
Noile brigăzi se alcătuiesc repede și sînt repartizate la locul de muncă. Tinerii sînt nerăbdători să continue întrecerile în cinstea Congresului partidului.

* . . . .

N-au trecut decît cîteva zile de cînd șantierul hidrocentralei a fost declarat „șantier al tineretului" și brigadierii au avut prilejul să asiste la o mare sărbătoare: străpungerea tunelului hidrocentralei. Minerii din echipa fruntașă a lui Pașca Gavrilă au cucerit ultimul metru de tunel. Ei, împreună cu ceilalți tovarăși ai lor, au străbătut un drum lung pînă la această biruință.

Ziua de 11 decembrie cînd tunelul lung de 5 kilometri a fost străpuns, va rămîne mereu vie în inimile tuturor constructorilor de la Bicaz.

Meşterul Ştie Tot

...mi se spune „Meşterul Ştie Tot" pentru că ştiu să mă descurc în orice împrejurare: sînt chemat cînd trebuie întins cortul, cînd se sudează două piese în cercul tehnic; oriunde este nevoie, acolo sînt şi eu.

Acasă şi la şcoală, ori de cîte ori e de făcut un lucru care cere îndemînare, mă aud strigat:

— Meştere Ştie Tot, meştere...

Iar eu îs prezent întotdeauna. Meşteri buni pot deveni şi mulţi dintre voi. Ascultaţi-mi doar sfaturile! Vi le dau începînd de azi. Iar voi întrebaţi-mă ori de cîte ori aveţi nevoie.

*

Amenajaţi-vă un patinoar

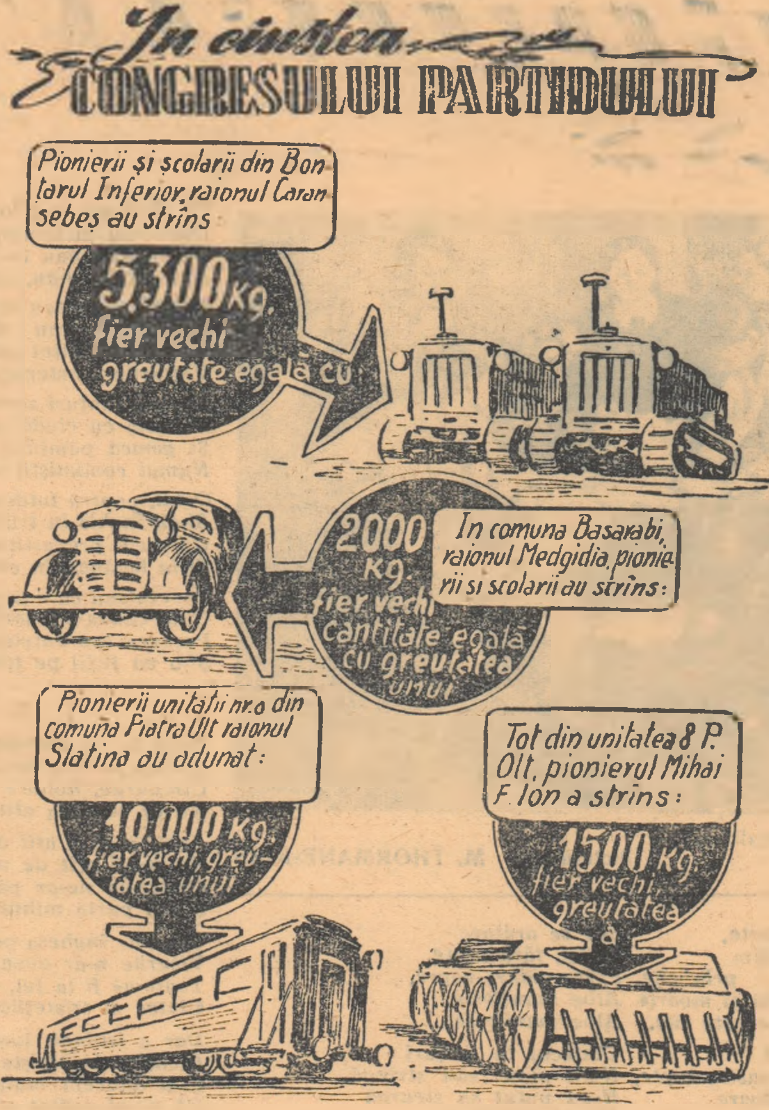
Vă puteţi amenaja un patinoar pe orice loc liber: pe terenul şcolii, în curte, pe un teren viran. Pentru alegerea locului, sfătuiţi-vă cu tovarăşul director, cu tovarăşul instructor sau cu administratorul casei.

Măsuraţi terenul, nivelaţi-l bine, acoperind gropile cu pămînt sau zăpadă. Faceţi în jurul lui un fel de baraj de zăpadă (sau, în lipsa zăpezii, de pămînt), cu o înălţime de 10—15 cm, pentru ca apa să nu se scurgă de pe teren. Apoi turnaţi apa, începînd din colţul cel mai îndepărtat al patinoarului, astfel ca, în timpul cît lucraţi, să nu păşiţi pe suprafaţa acoperită cu apă.

Aveţi grijă să udaţi pămîntul în aşa fel, încît să fie acoperit în întregime cu un strat subţire de apă. Dacă barajul e de zăpadă, turnaţi apă şi pe el, dar nu multă deodată, pentru că se pot ivi goluri, iar gheaţa se va prăbuşi. Cînd prima apă turnată a îngheţat, turnaţi din nou alta. Apa va îngheţa treptat, în straturi subţiri.

Îngrijiţi-vă încălţămintea

În timpul iernii, e bine să aveţi încălţăminte care să nu lase umezeala să treacă prin ea. Aveţi grijă dar, să ungeţi ghetele sau bocancii cu o unsoare specială, şi vor deveni impermeabili. Unsoarea o puteţi pregăti voi singuri: încălziţi 0,5 litri ulei de in, adăugaţi o lingură de ceară topită, o lingură de răşină şi un pahar de untură de porc topită (nesărată). Cu acest amestec, puţin încălzit, ungeţi încălţămintea şi lăsaţi-o să se usuce bine. Veţi avea astfel unsoare pentru toată iarna.

Fruntaşi la învăţătură

La şcoala de 7 ani Costeşti-Tg. Frumos reg. Iaşi, sînt mulţi elevi care au învăţat conştiincios chiar din prima zi de şcoală. De aceea, nici rezultatele n-au întîrziat să se vadă. Aşa, de pildă, Archip Mihai, Simireanu Ştefan, Iancu Didina, Cîrtiţa Romiţa, Asandi Geta, Platon Maria şi Asandi Virginia au primit pe primul şi pe-al doilea pătrar numai note de 5 şi 4.

Pentru meritele lor, ei au fost puşi la panoul de onoare al şcolii, iar noi publicăm fotografiile lor, ca să-i vedeţi şi să-i cunoaşteţi şi voi.

ARCHIP MIHAI

SIMIREANU ŞTEFAN

IANCU DIDINA

CIRTIŢA ROMIŢA

ASANDI GETA

PLATON MARIA

ASANDI VIRGINIA

Cu RIGLA, HÎRTIE şi CREIOANE COLORATE

Lucrurile acestea s-au petrecut acum cîteva săptămîni la Şcoala de 7 ani din Tîrgu Bujor. Într-o zi, după ce clopoţelul a sunat sfîrşitul orelor de curs, în clasa a VII-a începură să se adune pionieri din toate celelalte clase. Fiecare avea cîte o coală de hîrtie albă, cîte o riglă ori creioane colorate. O oră de desen?... un concurs?... ce să fie? se întrebau curioşi ceilalţi.

De fapt, aşa cum s-a aflat mai tîrziu, acolo avea loc adunarea colectivelor de redacţie ale gazetelor de perete din întreaga unitate.

La tablă se află tovarăşa instructoare superioară. Cu creta în mînă, ea desenează, scrie...

— Aşa, spune ea. Sus scriem deviza şi desenăm insigna. Aceasta trebuie să le aibă orice gazetă pionierească. Apoi scriem titlul.

În acest timp, fiecare colectiv lucra cîte un model de gazetă de perete. Unii sfîrşeau chenarul, alţii încadrau locurile pentru articole.

— Cînd o gazetă e curată, atrăgătoare, o citeşti mai cu drag. Aceasta însă nu-i deajuns; ea trebuie să cuprindă şi articole interesante. Să discutăm ceva despre ce să scriem şi mai ales cum să scriem la gazeta de perete. Ca să înţelegem mai bine, hai întîi să redactăm cu toţii un articol despre „Cel de al II-lea Congres al Partidului"

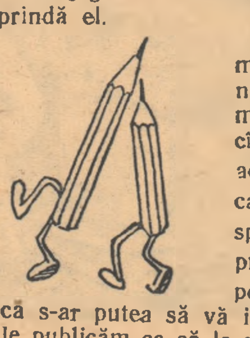
După ce fiecare termină, instructoarea luă în mînă cîteva foi din cele scrise de pionieri şi citi cu voce tare: „La 23 decembrie va avea loc cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Acesta este un eveniment însemnat pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră".

— Aşa este, spuse instructoarea, dar pionierii au aflat lucrurile acestea şi la ora de informare politică, şi la adunare.

Apoi citi ce scrisese Solomon Olga: „În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, unitatea noastră s-a pregătit mult şi a dat o serbare la căminul cultural, a reparat drumul din faţa şcolii"... şi, în continuare, articolul vorbea despre felul cum au lucrat ei.

— E mai bine aşa, recunoscu Petcu, o pionieră din detaşamentul II. Se vede într-adevăr cum întîmpinăm noi Congresul partidului.

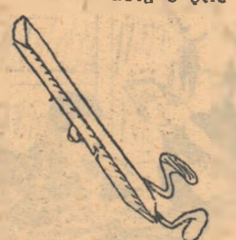
Apoi, instructoarea le vorbi despre felul cum se scrie un articol, ce trebuie să cuprindă el.

N-au trecut prea multe zile de la adunare, că ne-am pomenit la redacţie cu cîteva scrisori din această unitate, în care pionierii ne-au spus părerile despre gazetele lor de perete... Şi pentru că s-ar putea să vă intereseze şi pe voi, le publicăm ca să le citiţi.

Un articol la gazeta de perete

Învăţătura trebuie începută încă din primele zile ale anului şcolar. Aceasta o ştie fiecare. Eu însă îmi tot ziceam: „mai am timp, pot începe şi de mîine". Şi mai trecea un mîine, şi iar un mîine, şi eu tot nu învăţam. Pionierele din grupă au început să mă critice.

De îndreptat însă, nici vorbă. Într-o zi, m-a ascultat la aritmetică şi am luat nota 2. Apoi a apărut şi-un articol la gazeta de perete. Cînd mă gîndeam că au aflat şi cele mici din clasa a II-a (învaţă în aceeaşi sală cu noi) îmi venea să intru în pămînt de ruşine. Atunci am înţeles că greşisem de la început, că aceasta era părerea nu numai a pionierilor din grupă, ci a întregului detaşament, şi că de această părere trebuia să ţin seama.

Maria VLAD
cl. a V-a B

Caricaturi şi epigrame

Nu ştiu de ce, dar la noi în şcoală, totdeauna cînd se vorbeşte despre învăţătură e şi disciplina prezentă. Pentru noi, ele sînt surori bune. Şi chiar aşa se-ntîmplă: cine nu-i disciplinat, nici nu-nvaţă bine. Aşa s-a întîmplat şi cu Butunoi Vasile, şi cu Călin Gheorghe. Uneori întîrziau, jucau pe sub bancă „fripta", se înţepau cu ace, nu erau atenţi, orele de curs treceau fără nici un folos pentru ei.

Cînd am văzut că nu mai merge altfel am făcut la gazeta de perete o caricatură şi nişte epigrame. S-au cam supărat, dar pe urmă au început să înveţe mai binişor.

— Încă vreo două-trei caricaturi şi facem din Butunoi fruntaş, a glumit odată Petcu Ileana.

Şi poate chiar aşa va fi...

Olga SOLOMON
cl. a VII-a

Despre tot ce se întîmplă

— Gabor, scrie un articol despre...

— Eu? Da' ce, sînt în colectivul gazetei de perete? Scrieţi voi, gazetarii... Şi Gabor îmi întoarse spatele şi-şi văzu de treabă.

Acest răspuns m-a pus mult pe gînduri. Auzi, să scriem noi gazetarii... Iar ca să capeţi de la ei un articol, trebuie să umbli mult şi bine, ba să te şi rogi. Trebuie făcut ceva, mi-am zis, şi atunci am început să mă interesez de ce nu scriu băieţii la gazeta de perete. De la unii am aflat că nu ştiu cum să scrie, de la alţii că nu ştiu despre ce să scrie. De aceea, cînd cerem cuiva un articol, îi dăm explicaţii amănunţite. De altfel, acum avem mulţi corespondenţi, care ne scriu despre tot ce se întîmplă în detaşament.

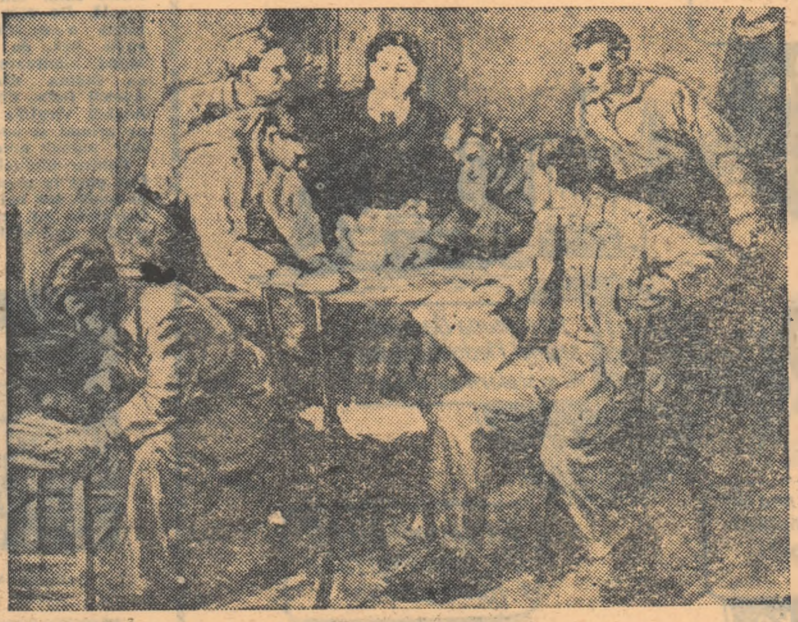
Maria VASILACHE
cl. a VII-a

(Material adus de reporterul nostru Geta Costin).

Gheorghe Tomozei

Comuniștilor

Ședință de tineret în ilegalitate — Pictură de: M. THORMANE-KISS

Invățăm istoria din carte,
Lupta voastră o-nvățăm
prin zile.
Voi, cu ani de temniță și moarte
Și cu sînge-ați scris aceste file.

Vrem cu prețul marii
voastre lupte,
Anii noștri, clipe viitoare,
Să-i trăim prin imnuri
ne-ntrerupte
Și să scrim istoria cu soare...

Lumini în noaptea primăverii

Raza lunii, albă,
Și-aprindea scînteia;
N-am să uit, tovarăși,
Primăvara ceia,
Primăvara ceia...

Intr-un pod de casă,
Unde sună vîntul,
Iși afla partidul
Tipărit cuvîntul.

Printre cei ce-n taină
Se-ntreceau lucrînd,
Se afla, prieteni,
Și-un băiat plăpînd.

Plini de neastîmpăr,
Ochii lui, doi aștrii,
Scînteiau ca focul;
Și-avea neagră chica,
Avea ochi albaștri...

Străluceau pe boltă
Stelele nespus,
Cînd l-au dus, odată,
Zbirii stăpînirii.
Și l-au dus departe,
Și l-au dus, l-au dus...

Dar se arătara
Iarăși, fără veste,
Peste ziduri negre,
Albe manifeste,
Albe manifeste...

Cîntecul în lanțuri
N-au putut să-l strîngă,
N-au putut să șteargă
Visul unui tînăr
Cu ochi mari, albaștri
Și cu chică neagră.
N-au putut să-l frîngă,
N-au putut să-l frîngă...

Și-aprindeau, departe,
Stelele, scînteia;
Și era ca focul,
Era fără moarte
Primăvara ceia,
Primăvara ceia...

Doftana

Basmele încep cu-a fost odată
Și ne poartă-n munți și nouri suri,
Ori într-o dumbravă fermecată
Și-n răcoarea marilor păduri.

Basmul care-a fost într-adevăr
Și pe care-am să vi-l spun, prieteni,
Nu ne poartă-n albe depărtări,
In grădini cu aurite cetini,

Ci pe-un deal, unde de totdeauna
E-un pămînt secătuit de sare,
Intr-o temniță în care luna
Greu putea o rază să strecoare.

Ca-n pădurea zmeilor, adîncă,
Pe lîngă un rîu cu ape repezi,
Zile-ntregi zidarii, sub poruncă,
Adunat-au lespezi peste lespezi.

Pietrele din munte le-au luat,
Fierul dintr-al luturilor pîntec,
Și pe-un deal, cumplit au înălțat,
Temniți pentru om și pentru cîntec.

Fii țarii cei mai buni, în lanțuri
Dusu-i-au în temniță mai marii.
Bicele-nsemnau în carne șanțuri,
Anii irositu-s-au, amarii.

Munții se jeleau că au dat piatra,
Codrii se jeleau că au dat lemnul,
Focul suferinței ardea vatra,
Vînturile blestemau îndemnul.

Fieru-n lanțuri zornăia mîhnit,
Pietrele cu ciudă se jeleau.
Și gemea pămîntul obidit,
Numai comuniștii nu plîngeau.

Ochii, pentru totdeauna, unii
Și-au închis în triste pîlpîiri.
Umbrele prevestitoare, prunii
Și le legănau în cimitir...

Prevesteau că e aproape clipa
Cînd cădea-vor lanțurile reci,
Pasărea speranțelor, aripa
Și-o va fîlfîi pe țară-n veci!

Țara

Dacă tu, al libertății faur,
Scump partid, nu ai fi fost, eu știu,
Cîmpurile, holdele de aur,
Nu ar scînteia atît de viu.

Apele n-ar fi atît de clare,
Nu ar fi atît de mîndrii munții,
Cîntecele ne-ar părea amare
Și-am purta mîhnire-n jurul frunții.

Și ne-ar îngheța pe chip surîsul,
Visurile n-ar avea un rost;
Toate-ar fi la fel, ca în nescrisul
Cîntec al tristeților ce-au fost.

Dar a izbîndit lumina vie!
Invățăm în liniște acum
Și-ți aducem mulțumire ție,
Că ne-ai arătat al vieții drum.

Anii noștri, visele de aur,
In lumina caldă, încălzește-le,
Scump partid, al libertății faur,
Ți le închinăm, primește-le!

Cîntec

Să ne duci corabie
Iute ca săgeata
Pe a mării albie.
Iată, sîntem gata.

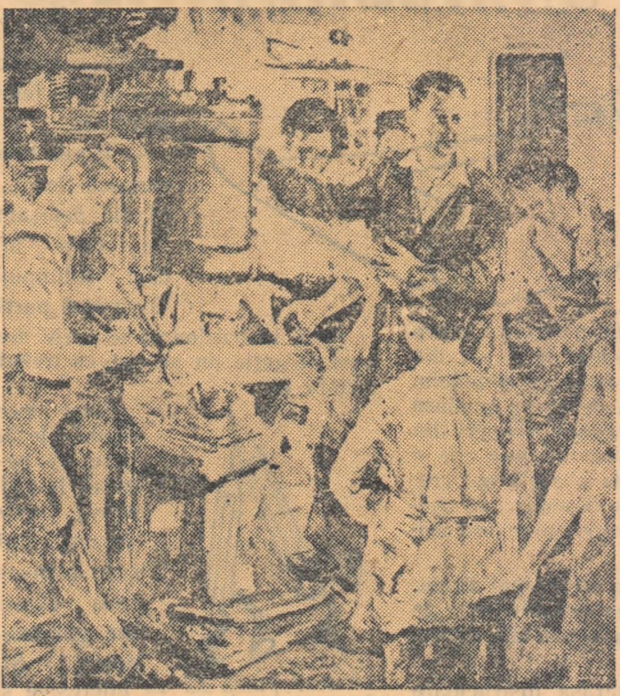
Fumurile cetilor
Le-nghițiră văile
Haideți îndrăzneților
Libere ni-s căile.

Sune trîmbițașii!
Pionieri, e timpul!
Ostenesc vîslașii?
Voi le sînteți schimbul!
Anii ni-s asemeni
Cu seninul mării,
Cu lumina gemeni,
Cu albastrul zării.

Dacă, albe, valurile
Te-mpresoară, sparge-le!
Sînt aproape malurile
Și-s întregi catargele.

Din nou cu tînărul meu prieten

Cel care culege-aceste rînduri
Este el, tovarășul de ieri,
Care tipărise manifeste
Și în noaptea unei primăveri,
A fost prins lipind pe zid, în taină,
Slovele partidului, fierbinți.
N-au putut dușmanii să-l răpună,
Nu-l îmbătrîniră suferinți.
Drept e c-are părul cum îi neaua,
Că ascunde-un tremur al său glas;
Dar sub straiul cenușiu, de muncă,
Inima lui tînără-a rămas.

★

Explicații la școala industrială

Pictură de: Șt. BARABAȘ

★

„Luna cărții"

Librăriile sînt pline de vizitatori. Zeci de cărți noi apărute, împodobite cu coperți ilustrate și colorate, ori legate în piele, îmbie pe cumpărători. Nimeni nu pleacă din librărie fără să aibă sub braț cartea preferată, cumpărată bineînțeles cu preț redus. „Luna cărții", ce se desfășoară în cursul lui decembrie, îmbracă orașele noastre într-un aspect sărbătoresc. In această perioadă vor avea loc diferite manifestări literare.

In săptămîna cărții pentru copii ce se va desfășura între 25—31 decembrie, la Palatul pionierilor din București va avea loc „O dimineață de basme", la Școala medie de 10 ani nr. 1 — băieți va fi o consfătuire cu autorul cărții „Asta-i Petruț!" iar Editura Tineretului organizează o întîlnire între cititori și redactori. Asemenea întîlniri între pionieri și scriitori, precum și alte manifestări literare vor avea loc în întreaga țară.

Intîlnire cu poetul Marcel Breslașu

Zilele trecute, Muzeul de istorie a partidului a găzduit vizitatori mai mici decît de obicei. E vorba de pionierii clasei a III-a de la Școala medie nr. 18 băieți din

București, care au participat la intîlnirea cu poetul Marcel Breslașu, organizată de revista „Luminița".

Poetul le-a povestit pionierilor despre lupta din ilegalitate a partidului, despre ilegalista cunoscută sub numele de Saramana, care, deghizată în elevă de școală, ducea în ghiozdan manifeste antifasciste.

Impreună, poetul și pionierii au vizitat apoi muzeul, unde se aflau expuse tablouri și machete reprezentînd închisoarea de la Doftana, demonstrația de la 13 decembrie 1918, aspecte din lupta muncitorilor C.F.R.-iști, și multe altele. Cele văzute le-a dezvoltat dorința de a cunoaște cît mai multe din trecutul de luptă al poporului nostru, din faptele eroice ale comuniștilor.

Concursul „Cel mai bun dezlegător"

LISTA CÎȘTIGĂTORILOR

Dintre toți participanții la concursul nostru de jocuri, trei au reușit să dezlege corect toate jocurile publicate, obținînd astfel titlul de „Cel mai bun dezlegător" pe anul 1955. Iată numele acestora:

1. **Ileana Netta** — București, Școala de 7 ani, fete, nr. 150, 2. **Gabriela Sebeni** — Sinaia — str. Furnica nr. 39, 3. **Valentin Vasilescu** — Sinaia — str. Furnica nr. 32.

Toți trei au dezlegat corect toate jocurile, obținînd toate cele 68 de puncte.

Alți dezlegători care au reușit să întrunească un număr mare de puncte sînt:

1. **Mihai Catargiu** — București, Șc. de 7 ani nr. 123 — 63 puncte; 2. **Florica Tomulescu** — com. Cremenari — reg. Pitești — 63 puncte; **Angela Mateciuc** — Iași, str. Horia nr. 8 — 63 puncte; 4. **Viorica Măgurele** — Galați, str. Bucovinei nr. 9 — 63 puncte; 5. **Marinela Olteanu** — com. Apoldul de Sus, reg. Hunedoara — 62 puncte; 6. **Valeriu Tomuleț** — Rm. Vîlcea, str. Dr. Suciu nr. 14 — 61 puncte: 7. **Mircea Stroe** — București, raionul Lenin — 61 puncte; 8. **Eugenia Manolache** — Craiova str. Ceaikovski nr. 1 — 61 puncte.

Restul de dezlegători au întrunit mai puțin de 60 de puncte. Următorul concurs va avea loc în vara anului 1956. (Sfîrșit)

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52